

Pbyggpartiet

nr. 2

INNHOLD :

- BERETNING OM ET STORLAG
- FRITT FRAM: STRØTANKER ETTER STORLAGSSEMINARET
- OPPSUMMERING AV GRUPPEDISKUSJONEN OM UKEAVISA
- REFERAT FRA EN BERETNINGSDISKUSJON
- KLIPP FRA EN ANNEN STORLAGSAVIS: STORLAGET BØR LELES!
- BIDRAG TIL PROGRAMDISKUSJONEN OM BARN OG UNGDOM
- * TIL VEDTEKTSDISKUSJONEN
- SPØRSMÅLET OM VALGALLIANSE I BRENNPUNKT

STORLAGSBERETNING perioden april -72 til jan.-73.

Innledning: Mensikten med dette skrevet for storlaget er i korte drag å oppsummere utviklinga innafor enheten i den tida den har eksistert. Det er ikke ei utfyllande oppsummering av alle felt av politikken, men mer et forsøk på å trekke ut de mest vesentlige sidene for seinere å kunne nyttiggjøre oss erfaringene vi har gjort oss. Videre mener vi det er en god skikk at en fase som avsluttes får sin egen oppsummering.

1.1 - Enheten blei danna i april -72 etter ei deling av sentrum storlag.

1.2 - Den politiske begrunnelsen for delinga var for det første at den gamle enheten var for uhåndterlig. Dette stod klart fram som et hinder for ei effektiv RAF-mobilisering.

1.3 - Prinsippet som blei lagt til grunn for delinga var først og fremst at enhetene skulle dekke et spesielt geografisk område. Faren for syndikalisme avholdt oss fra å slå sammen for mange enheter (smålag) av samme type.

1.4 - Til spørsmålet om ledelse av storlaget kan en si: a) At det aldri blei holdt eget stiftelsesmøte med nomineringsprosess og valg av et storstyre med kandidatmedlemmer. Storstyret bestod av to som hadde vært valgt på møte i det gamle sentrum storlag i febr./mars -72, og blei etter hvert supplert av en kamerat fra et anna storlag.

1.5 - Vi mangler ei politisk oppsummering av den viktigste politiske oppgava i denne første perioden, nemlig RAF-arbeidet.

2.- SOMMERPERIODEN

2.1 - Allt fra våren var det klare tendenser til det som på høsten blei betegna som krigskommunisme og som er oppsummert som den alvorligste feilen i politikken i vår- og sommerperioden. Dette var ikke en feil som var særegen for vårt storlag, men noe som hemma politikken i hele ml-bevegelsen.

2.2 - Krigskommunismen ytra seg på forskjellig vis som f.eks. i a) hyppige og lange møter, b) nye sentralisme og lite demokrati, c) kortsiktig planlegging.

2.3 - På den interne politikken utvikla det seg ei motsetning mellom storstyret og smålaga - dette mer på grunn av enn på tross av hyppige lagsledermøter. Vi fikk uselvstendige smålag og kader som var usikre på den politikken som skulle føres ut. Storstyret var lite og fløy nye. I perioder var det p.g.a. sykdom bare en i ledelsen i storlaget. Heller ikke evna styret å supplere seg sjøl i denne perioden.

2.4 - Diskusjonen av krigskommunismen starta opp på storlagsseminar i september. Det blei fulgt opp av demokratiske diskusjoner med tildels skarp kritikk av deler av den praksis som hadde vært fulgt. Spesielt dreide det seg om den interne politikken.

2.5 - Sommerperioden var elles prega av den store innsatsen som prega oss i sluttfasen av EEC-arbeidet. Koordinert av lokal AK'en utførte ml'ere sammen med andre "C-motstandere" et stort arbeid. Spesielt gjorde en i denne perioden virkelig gjennombrudd på "husbesøksfronten" gjennom systematiske besøk i boliger over et stort område av sentrum.

Vi må også trekke fram gode erfaringer med visegruppe kombinert med stands og husbesøk.

Spesielt må nevnes den innsats som blei gjort av våre folk i den lokale FB'en.

3.- HØSTPERIODEN.

3.1 - Diskusjonene på krigskommunismen betydde en større forståelse på venstrespekteriske feil, spesielt på de interne linjene. Dette var ikke en diskusjon med aktualitet bare for vårt storlag. Fra SK-hold førte det til den første faseplanen. SK's faseplan strakk over 4 mndr. og innbefatta ei første fase med omorganisering fra ekstern EEC-kamp til intern partidiskusjon. Videre omfattende program/partidiskusjoner, nominering til DU- og SK og valg av delegat til stiftelseskongressen.

3.2 - SK's faseplan må forståes som et positivt tiltak mot krigskommunismen og spontanismen. Som bitendenser bør nevnes at den p. 3.a. knapp tidsprioritering fremdeles bar preg av den tidligere omtalte periode.

3.3 - For storlaget satte faseplanen i gang ytterligere diskusjoner. Det ble uttrykket tvil om partiet kunne bygges raskt. Endel opplevde fremdeles hovedsida ved faseplanen som politikk som blei trøkket ned over hodene på folk. Tvil kom opp på om hvorvidt planen kunne gjennomføres innafor den angitte tidsramma. Motsetninga mellom partiarbeid og frontarbeid (fortsatt EEC-arbeid, faglig arbeid) blei også diskutert. P. 3.a. de store diskusjonene på partiet som lå foran oss, samtidig med forpliktende frontarbeid, uttrykkte endel kamerater tvil på om planen lot seg gjennomføre uten enten a) utslitt kader eller ved en markert overskridelse av tidsramma.

3.4 - De under pkt. 3.3 nevnte motsetninger stod fram som de viktigste på storlagsseminar i oktober hvor høstens faseplan blei diskutert. I tillegg tok storlagsstyret opp problemet med ledelse av storlaget.

3.5 - Allt fra opprettelsen av storlaget hadde problemet med ledelse stått sentralt. Dette blei ytterligere skjerpa etter at formannen blei tatt til ny oppgave under SKau og en annen kamerat av de tre som hadde utgjort storstyret flytta ut av Oslo. Den nomineringskampanje det blei lagt opp til av storstyret møtte ikke den respons som var håpet. Folk var nok skremt av den stilen som storstyret nok var hovedeksponent for (krigskommunisme), videre manglet forståelsen av storlaget som partienhet. Dette til tross blei to nye kamerater valgt til styret som siden oktober har bestått av tre stykker.

3.6 - Med disse viktige motsetningene starta storlaget på høstens hovedoppgave.

Storstyret makta gjennom partiutvalget som etter hvert kom i funksjon å trekke med flere kamerater i utviklinga av programdiskusjonene. Vår erfaring med partiutvalget som koordinerende organ og drivkraft, må oppsummeres som positiv. Som bitendens bør nevnes at det fra starten av nok fungerte noe på sida av storstyret.

3.7 - Programdiskusjonene har vært vår interne hovedoppgave i den første faseplanen. De har vært vidd en ettermiddag på storlagsseminar og utallige timer i smålagsmøter og mer uformelle fora. De viktige motsetninger som i oktober stod uløste er i dag på det vesentligste gjennomdiskutert og løst. Vi er i dag konsolidert på at partiet kan bygges raskt. Vi har i tildels grundige diskusjoner gjennomgått prinsippprogrammet, arbeidsprogrammet og statuttene. Kritikken er levert og tilføyelser. Hovedkritikken har gått på at avsnittet i prinsippprogrammet om klassekampen under sosialismen er for svakt, i arbeidsprogrammet har smålaga konsentrert seg om sine spesialområder og angående statuttene er det bl.a. kritisert at de berer preg av venstrespekterisme. Det er også lagt vekt på en større forståelse av statuttene i praksis. Vesentlige bidrag er ytt på alle disse feltene. Vi ser med forventning fram til det nye programutkastet og hilser det nye partiet.

3.8 - På de indre linjene må nevnes:

Vi makta ikke å gjennomføre ei klar nok arbeidsdeling. Tempoet har fortsatt av den grunn vært for høyt med for lange og muligens også for mange møter. Vi har lært at ikke alle kan gjøre allt like grundig, men at vi må stole på hverandre og hverandres erfaringer. Videre at ikke allt er like egna til å få diskutert i storlagssplenium. (særleg ikke med en så stor enhet.)

4.- SITUASJONEN I DAG.

4.1.- Vi er nådd midten av februar. For vel 14 dager siden holdt vårt storlag sitt siste seminar. Vi valgte der delegat til det nye partiets stiftelseskongress og nominerte kamerater til SK i det nye partiet.

4.2 - Ut fra prinsippet om at en organisasjon ikke er et mål i seg sjøl, men at den skal være et redskap for den politikken vi vil føre, mener storstyret at vårt storlag er modent for deling. Vi trenger organisering ut fra nye prinsipper fordi våre behov for politisk arbeid er endra. (Jfr. inlegg omdeling)

4.3 - I denne situasjonen har styret i storlaget sammenfatta noen av de erfaringer som er gjort. I korte ordelag vil vi gjengi de sakene vi anser som viktigst.

I. De viktigste kampene vi har vært gjennom eksternt kan oppsummeres gjennom:

a) EEC-kampen som nådde sitt høydepunkt i sept. før folkeavstemninga. Slik situasjonen nå utvikler seg blir dette fortsatt et viktig kampområde.

b) Det faglige arbeidet som har vært utført innafor våre respektive fagforeninger, men har vært VNSKELIG Å LEDE GJENNOM STORLAGET fordi det har dreid seg om så mange forskjellige foreninger. (Dette kan rettes ved det nye prinsippet for deling.

c) Internt kan felleses at de fleste kampene i denne fasa har gått på spørsmålet om krigskommunisme og "venstre"tenkning i organisasjonsmessige spørsmål.

II. Storlage anser det som ei viktig oppgave i tida framover å faste kader. Dette har tildels vært forsømt eller vanskjøtt i tidligere perioder. Vi trur at metoden med partiutvalg er en viktig metode for kaderfostring.

III.

Oppgaven med å danne et parti av vanlige folk står sentralt i tida framover. Gang på gang har vi erfart at om vi ikke makter å utvikle en politikk og en arbeidsstil som vanlige folk griper, vil allt vårt strev bli fruktesløst og sosialismen vil aldri bli gjennomført i Norge.

FRITT FRAM: Strøttanker etter storlagsseminaret...

Jeg syns det første punktet på seminaret var ganske svakt. Det ble redegjort for hvordan den komiteen som var nedsatt hadde jobbet, men ingen oppsummering av hovedinnvendingene på programforslagene - selv om det ble opplyst at det ikke var kommet fram noen prinsipielle innvendinger. Innledningen til diskusjon på K4 var artig. Det siste punktet, nomineringen til SK var det jeg hadde størst utbytte av. Det ble nominert 2 kvinner og 1 mann, alle med akademisk utdanning, småborgelig bakgrunn, barnløse og i alderen 25 - 30 år.

Det gikk fram av kadervurderingene at alle hadde et høyt politisk nivå, de var ideologisk skolerte, hadde vært ledende i ulike fronter og vist evne til selvstendige analyser. Jeg lurer på hva resultatet av denne nomineringen betyr. Er de representative for medlemsmassene i vårt storlag? Har medlemmene jevnt over en solid akademisk bakgrunn? Anvendte vi en dialektisk metode da vi så om, etter kandidater? D.v.s. vurderte vi kammeraten i forhold til den situasjon han/hun befant seg i med hensyn til jobb, familieansvar, vist framgang i arbeidet på et eller flere felter? Jeg vet ikke hva svaret er, jeg tror at det er riktig at alle tre nominerte har et høyt politisk nivå, når jeg likevel mener det er riktig å stille spørsmål ved nominasjonen, er det fordi jeg tror at vi kan finne ut noe om hvor vi står i dag. Legger vi for stor vekt på intellektuelle ferdigheter, forsømmer vi å legge forholdene til rette for utviklingen av andre kamerater som f.eks. har vanskeligere arbeidssituasjon familiesituasjon? Er vi flinke nok til å spre arbeidsoppgaver og ansvar?

Forøvrig mener jeg at storlagsstyret har vist fin framgang. Først hadde vi en ledelse som vi ikke viste hvorfra kom, så fikk vi valgt ledelse - valget hadde en del svakheter, bl.a. visste vi ikke for noen kandidater til storstyret hvem de var innstilt av.

Dette storlagsstyret har begynt å deligere oppgaver til enkelte smålag, en bra ting. Vi fikk redegjort på smålagsplan hvorfor de ble formannsskifte - jeg syns den saken burde bli diskutert på et storlagsseminar.

Selv om jeg mener det hadde vært nødvendig med en diskusjon på storlagsplan om retningslinjer for nominering av kandidater til SK, er likevel det valget vi hadde på siste storlagsseminar et av de beste jeg har vært med på. Det gikk klart fram hvem kandidaten var innstilt av, om det var om det var enstemmighet bak han/hun, gjennom kadervurderinger opplest av folk som kjente vedkommende, anledning til spørsmål og diskusjon.

OPPSUMMERING AV GRUPPEDISKUSJONEN OM KK PÅ SISTE STORLAGSSEM.

Det var enighet om riktigheten av at KK vil spille en annen rolle i bevegelsen som ukeavis. Det kom fram at det var vårt være eller ikke være i forhold til å mobilisere massene, og til å være folkets fortropp. Folk var også usikre på gjennomføringa av den nye stilen med direktiver i avisa. Hvordan skille mellom direktiv og oppfordring?

- Til spørsmålet om hva vi har gjort og hva vi bør gjøre i samarbeid med dette mente noen at vi kanskje la for lite vekt på vervina av abonnenter - og at vi også kunne se oss blinde på verving - sånn at folk som ikke vil abonnere ikke får anledning til å lese KK.

Derfor er det fortsatt en viktig oppgave for oss å selge KK. I en av gruppene var det motsigelser på problemet abonnent/sikkerheten. De andre gruppene var enige om at enkeltabonnement er den eneste brukbare løsningen. Hvis vi går på Oktober hver onsdag og kjøper KK, kan vi mye lettere sjekkes av SIPO. De kan rett og slett ha en agent utenfor som tar bilder av alle kameratene, og dessuten er det økonomiske av en så viktig betydning at det er nødvendig med abonnenter.

- Det var størst diskusjon på spørsmålet om hvordan KK vi vil ha, og det kom fram en god del kritikk og ideer på hvordan vi skal forbedre avisa:

- avisa har ikke vært ledende i kampen mot venstre-feilene.

Dette er den viktigste mangelen på KK.

- Det er for uklart skille på agitasjon og propaganda.

- Ibegynnelse har avisa vært prega av rotet redigering.

- Fare for at det kan bli et VG på ml-plan. Litt sensasjonsprega.

--Noen mente det var for lite teoretisk stoff, andre syntes

det teoretiske skulle være med i en viss grad, men da på konkrete saker som f.eks. "hva mener mlerne om krisa i kapitalismen".

- Bort med alle rester av sjablonger i avisa, som f.eks. "alle reaksjonære er papirtigre". Hvor mange av oss veit hva papirtiger betyr på godt norsk?

- La oss få mer spesialsider, og en utvida klipp og kommentarside

- Forslag på at et lag får i oppgave å ta opp kritikk av KK

som punkt på lagsmøtene i en periode, og at de fulgte opp

kritikken som en sikring at sakene ble retta på.

Til slutt: **SKRIV INN TIL KLASSEKAMPEN! VI VIL HA MANGE INNLEGG FRÅ ALLE PLAN OG GRUPPER I DET NORSKE FOLK!**

Oppsummeringa har sikkert mange svakheter. Grunnen er at styret skreiv det en lang stund etter seminaret, slik at mange ting er glent, men vi håper at essensen er kommet fram.

Det vi stort sett har fått på stortlagseminarene er allmenne retningslinjer for arbeidet framover, en del teoretisk diskusjon. Det jeg syns har vært lite trukket fram er hvordan de enkelte smålag har tillempet den allmenne linja ut fra sine særegne vilkår. Dette mener jeg vi må gjøre bruk av i langt større grad etter delinga. Først da kan motsigelsene komme fram og diskusjonen føre oss opp på et høyere nivå.

Mor i heldagsjobb

beretninga -

REFERAT AV DISKUSJON JANUAR 1973 :

1. Diskusjonen viste først usikkerhet på hva som menes med "venstre-høyre" - avvik. Nå er det sjølvkritikk fra ledelsen på at vi har vært venstrevridde, at det er mot venstretendensen kampen går. For et år sida fikk vi høre at høyretendensen var hovedsida: baktunghet, mangel på ledelse i massekampen osv. var hovedfeilen.

Forsøk på definisjon som kom fram: Det er vel to sider av samme sak. På den ene sida isolering fra massene ved at vi politisk og ideologisk sett befinner oss langt over hodene på dem og holder oss i en elitedannelse (= venstreavvik), og den andre sida er å drukne seg i massene, ikke føre fram noen kommunistisk politikk i det heltatt. (= høyreavvik).

Linjer til "høyre/venstre" står mot den "rette".

Det ble stilt spørsmål om begrepene venstre/høyre-avvik var brukbare lenger, eller om de har uttartet seg til rene skjellsord uten noen forklaring til. Ble forsvart med at disse begrepene har lang og ærerik plass i den kommunistiske bevegelsens historie.

2. Sjelve beretninga ble så kritisert for å ha venstrefeil: Eks:
 - + hets mot SF-ledelsen og mot FB (s.ll) istedenfor begrunnet kritikk.
 - + tar lett på egne feil
 - + tar lett på behandlinga av spørsmålet om Stalin, sitat: "Spørsmålet om Stalin har aldri vært noe stort "problem" for virkelige marxist-leninister" !
 - + tar for lett på den linjeendringa som har vært det siste året, med enhet på kampsak for hele venstresida, f.eks. med andre EEC-motstandere i stedet for å kreve ideologisk enhet først.

Konklusjonen: Uenighet i gruppa om hvor god (og brukbar) beretning er ut fra denne kritikken. De gode sidene til beretninga har lett for å drukne i feila - beretninga har også mange gode sider. Bruk for å sende kritikken og diskutere videre.

B-LAGET

EKSTERN HOVEDOPPGAVE I FEBRUAR:

VERVING AV KK-ABONNENTER

Storlaget bør deles!

Storlaget vårt er etter hvert blitt ganske stort - vi får stadig flere medlemmer og stadig flere enheter. Og smålagene våre er veldig forskjellige, de representerer en masse forskjellige problemer. Dette tilsammen gjør arbeidet veldig vanskelig for storlagsstyret vårt. Kontakten mellom styret og de enkelte enhetene er altfor overflatisk, dersom styret skulle kunne utvikle et grundig politisk grep over alle enhetene, ville det bety uendelig mange flere møter enn nå. At vi er så mange byr også på praktiske problemer når vi vil holde fellesmøter - det er nesten ingen som har stor nok leilighet til å huse alle sammen, og det å leie lokaler er ikke ideelt.

Konklusjonen på alt dette bør være deling.

Men det er ikke bare vårt storlag som har disse problemene, de andre storlagene i sentrum har også planer om deling.

Spørsmålet nå blir derfor: Hvilke prinsipper bør legges til grunn for delinga, hva bør vi legge vekt på når vi plasserer smålag i samme enhet.

Det vanlige har vært geografisk oppdeling. Et tenkt eksempel:

Vi får Akersgata MLG bestående av f.eks. Toga restauranten, Renseriets, Begravelsesbyrået, Aftenposten, Boligformidlingen, Bingoen i Centralteateret, Apoteket og Hennes. - Parallelt med Akersgata MLG får vi Torggata MLG, bestående av f.eks. Arbeiderbladet, Snackbaren ved Eldorado, Vinmonopolet og Mehren. Altså to forskjellige storlag som hver for seg består av en rekke helt forskjellige smålag, som først og fremst har det til felles at de tilfeldigvis ligger i samme gate.

Er det ikke sannsynlig at Aftenposten og Arbeiderbladet har mer å lære av hverandre enn Aftenposten og begravelsesbyrået? Er det ikke sannsynlig at problemene i arbeidet vil ha mer felles hos Hennes og hos Mehren, enn i en stor klesforetning og en snackbar?

Vi mener jo. Og mener følgelig at vi må gå bort fra å se på geografisk nærhet som det primære ved sammensetningen av storlagene.

Det primære bør være fellestrekk, som kan lette arbeidet med å skape mest mulig duglige kampanjer. Slike fellestrekk kan være bransjelikhet, store felles problemer av felles karakter eller felles fagforeningstilhørighet.

Dette betyr selvsagt ikke at vi skal se helt bort fra det geografiske. Det vil sannsynligvis være altfor tungvint å plassere Lambertseter Sosialkontor sammen med sosialkontoret på Majorstua. Her vil nok den geografiske avstanden være et større handycap enn bransjelikheten en vinning. Det viktigste må være fleksibilitet i gjennomføringa av nyoppdeling, å la tanken på politisk styrke være det som teller mest.

NEI TIL TILFELDIG, BYRÅKRATISK SAMMENSATTE STORLAG !

JÅ TIL POLITISK SAMMENSATTE STORLAG !

Kritikk av programmet når det gjelder det som er skrevet om barn

Jeg vil her ikke skrive noe om det som står i programmet om ungdommen, men holde meg til barna, da jeg har mest greie på det.

Ang. prinsipp-programmet:

Vårt lag oppsummerte at både behandlingen av kvinnespørsmålet (avsnitt 4, s. 14) og ungdom og barn (avsnitt 5) behandler kulturrevolusjonen for dårlig. Dette viser seg, når det gjelder avsnitt 5, i at innholdet av barneoppdragelsen nesten ikke er berørt, men mere formen (som f.eks. "Skikkelig lønn for ungdom under opplæring i arbeidslivet" og "Fri og lik adgang til utdanning for all ungdom"). Innholdet, altså hva barn og ungdom skal lære, antydes bare i parolene "bryte ned skillet mellom teoretisk og praktisk utdanning" og "aktiv kamp mot individualisme og karrierisme (apropos sekterisme: det siste ordet forstår bare mlere!) blant ungdommen. oppfostring til samhold og solidaritet". Det burde stå mer klart om kampen mellom en kommunistisk og borgerlig barneoppdragelse, om oppdragelse til kollektiv livsstil og kjærlighet til folket. Om at barna i det sosialistiske samfunnet ikke "eies" av foreldrene, men at den sosialistiske staten i større grad enn i det kapitalistiske samfunnet er ansvarlig for barnas ve og vel.

Den som har plasert parolen "Øyeblikkelig utbygging av barnehager og daghjem med det mål å skaffe plass til alle barn i byer, bygder og andre tettsteder" under avsnittet om frigjøring av kvinnene (s. 14) fornærmer etter min mening både kvinnekampen og kampen for barnas frigjøring. Til det første: En slik parole kan stå under avsnittet om kvinnefrigjøring i arbeidsprogrammet, fordi under kapitalismen er avlastning fra privat barnepass en forutsetning for frigjøring av kvinnene. Men under sosialismen består en del av kulturrevolusjonen i å lære mennene at de har like-meget ansvar for barna som kvinnene, det burde f.eks. jobbe like mange menn som kvinner i barnehagene. Til det andre: Parolen bør stå under avsnitt 5 (om barns og ungdoms vilkår), fordi daghjem og barnehager er et gode for barna i enda høyere grad enn for kvinnene. I en barnehage kan et barn lære meget mer om solidaritet, kollektiv stil - kort sagt: kommunistisk levevis - enn hvis det bare henger i skjørtene på mor. Kravet om barnehager er for barnas frigjøring, å sette det under avsnittet om kvinnefrigjøring gir inntrykk av at vi ser på barna som ting som belaster kvinnene og som bør settes bort.

Angående arbeidsprogrammet:

Arbeidsprogrammet tar opp mer om innholdet av barneundertrykking, og det ser jeg som et god ting. Tror at det er riktig med mange paroler i arbeidsprogrammet, da de skal vise områdene for konkrete oppgaver idag, og mener derfor at f.eks. paroler som

- . Flere barneparker
 - . Flere daghjem med færre barn pr. tante
 - . Billigere barnetøy, leker og barnebøker
 - . Utbygging av feriekolonier
- osv.

muligens bør være med, selv om jeg innser vanskeligheten med lange lister på konkrete kampsaker. Vil gjerne ha debatt om dette med mange paroler i arbeidsprogrammet. Parolen "kraftig utbygging av fødeplasser over hele landet" kan egentlig like godt stå under avsnittet om undertrykking av barn, fordi vi veit at spebarn lider under rasjonaliseringen på fødestuer, likesåvel som kvinnene. H.

Fra lagets diskusjon på vedtektene.

Diskusjonen hos oss dreiet seg spesielt om to sider ved vedtektsforslaget som vi mente var to hovedsvakheter medforslaget.

For det første mente vi at vedtektene hadde spor av alvorlige venstresakteriske feil, for det andre mente vi at forslaget på mange punkter var upresise og ikke viser målsettingen med den organisasjonsformen vi ønsker å utvikle. Vi ønsker et annerledes parti enn andre partier, fordi vårt politiske mål er et annet og egentlig mye klarere enn de andre politiske partiene vi kan sammenligne oss med. I vårt parti skal spirene til det sosialistiske samfunnet gro.

Når jeg ser på den kritikken som allerede er kommet til vedtektsforslaget tror jeg den ivaretar noen av våre innvendinger, men vi har lyst til å utdype en del ting.

Et par i gruppa mente at vedtektsforslaget representerte et forbigått stadium i bevegelsens historie. (Vedtektene bør gjelde for bestemte avgrensede historiske faser og forandre seg i takt med partiets utvikling). Dette var det enighet om selv om ikke alle ikke så det like klart. De mente bl.a. at forslaget overhodet ikke bar preg av at at vi nå går inn for å rekruttere mye breier enn vi har gjort hittil. D.v.s. at vi ikke kan stille slike strenge (og idealistiske) krav til medlemmene som det blir gjort i forslaget. Jeg støtter det som kammerat i funksjonærslag ~~xxxxxx~~ foreslår i siste stortingsavis, men det er trengs mere radikale endringer!

-Pkt 3, side 30, Forene seg med arbeiderklassen osv., aldri isolere seg isolere seg eller unngå å delta i massenes kamp. Er ikke et vel ~~xx~~ ~~upresist~~ og skyhøyt krav å stille tilsynelatende absolutt? Jeg tror at en sånn formulering vil gi et inntrykk av at medlemmer må være super-mennesker eller gjerne vil se slik på oss sjøl. Hele dette avsnittet bør forandres og kvitte seg med sine blomstrende talemåter (inspirert av Mao?).

-Pkt 4. Sier altfor lite om et medlems plikter og rettigheter under den demokratiske sentralismen.

-Sørge for å holde debatter innafor partiet og utad lojalt sette i verk partiets vedtak. Dette høres for mekanisk ut. For øyeblikket diskuterer vi f. eks en masse ting med folk utafor partiet. (Det gjør vi ~~nettop~~ nettop fordi vi mener det alvorlig med prinsippet "fra massene til massene". Det er viktig at vi diskuteter med og forklarer folk endringer av linja. Jmf. forandringene i Rød front i Studentersamfunnet. Organisasjonen fungerer forskjellig til forskjellige tider, den demokratiske sentralismen er et krevende organisasjonsprinsipp.

Fraksjonisme.vi diskuterte ganske grundig hva m-lere mente med dette. Det rådet mye tvil.Jeg tror det som sto i TF nr 7-72dekker noe av den presiseringen vi savnet.Fraksjonisme i Ap kan ikke sammenlignes med fraksjonisme i et parti av den typen som vi ønsker,fordi AP er tvers gjennom udemokratisk og dessuten i dag rettet mot arbeiderklassen. Under Pkt 5,side 31 nå det stå:Alle medlemmer har rett og plikt til å kritisere partiets organer ,ikke bare "rett".

Saker som vi diskuterte litt,men som vi ikke fikk satt oss noe særlig grundig inn i:

Spørsmålet om forholdet mellom storlag og smålag.Det viste seg at ikke alle ser dette emnet utdebatert.I alle tilfelle er vel ikke x spørsmålet heller avklaret i praksis.

Når og på hvilken måte kan vedtektene forandres?

Hvorfor landsmøte bare hvert 4.år?

-"Der SK finner at det er grunnlag for det,opprettes distriktsorganisasjoner av Kp.Et par slike ting høres litt "enveiskjørt" ut.

Jeg synes det bør stå noe om hvordan politikken blir formidlet oppover o organisasjonen.Det står mye om direktiver i forslaget,lite om diskusjonskampanjer og metoder for enkeltmedlemmer og grunnorg.til å føre fram ideer og kritikk til ledende organerDenne diskusjonsbevegelsen og kampen mot krigskommunismen skal ikke bare være uttrykk for noe tilfeldig bra i bevegelsen høsten-72 og våren-73!

Bolig = elementer.

DISKUTER VALGFRONT NÅ!!

Det er 7 måneder igjen til valget. Vi må snart ha klarlagt vår stilling. Diskusjonen er oppe i SF og NKP, og vi må også komme skikkelig i gang!

HVA SKAL VÆRE VÅR HOLDNING TIL ANDRE PARTIER OG GRUPPER I VALGET?

-Når er det riktig å inngå allianser / og når er det opportunistisk ?

HVILKE KRAV SKAL VI STILLE TIL EN VALGFRONT ?

SKAL VI HA MED SOSIALISME I VALGPROGRAMMET ?

Det er tusenvis av andre spørsmål å diskutere i forbindelse med en valgfront, poenget er nå:

DISKUTER DETTE RASKT!!!